

PENURYJA (2) *sb f*

Teksty nie oznaczają é; a pochylone.

sg *N* penuryjã (2). ◊ [*A* penuryją. ◊ *I* penuryją.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Ubóstwo, bieda, brak środków do życia; w przen [penuria – niedostatek, ubóstwo Mącz 290b; – niedostatek w jadłe i w picu Calep; niedostatek czego, niedołęka czego – penuria Cn] (2) :*

Fraza: »penuryja się zálągnie« (2): Bo do pychy hoyności trzebá y dołtátku/ Pátrrze co s tego bywa zálę ná ołtátku. Iż kiedy fie iuż náłz pan iáko Lis wyciągnie/ Rádá fie penuria w tym gniaźdzye zálągnie. RejWiz 188v, 41.

2. [*Trudności, przeszkody, ciężkie warunki: Tam w tej wsi Pokrzywniczi panów Stokowskich jest rzeka na przebyciu bardzo zła, bo z lada dżdża wzbiera bardzo, a tam, gdzie przejeżdżają, szeroko rozlewa, gdzie furman penurią wielką cierpi. LustrDróg 76; BronApokr 213; álbobym muśiał niemáłą część nocy w wielkim mroźie/ z wielką penuryą/ łtrawić. BusLic 9.]*

JDok